

ELŐSZÓ

A *Zenetudományi írások* negyedik kötetében — dr. Szenik Ilona kolléganőm javaslatára — a *zenepedagógia* kerül előtérbe, hogy hathatósabb segítséget nyújtsunk óvónőknek, tanítóknak, zenetanároknak. E kötet nyilvánvalóan nem ölelheti fel (azonos szinten) e terület minden kérdését, válogatásunk bizonyos mértékig így is tükrözi a szak- és az általános oktatásban dolgozó zenepedagógusokat foglalkoztató problémák körét (az ide vonatkozó anyagot ők maguk jegyzik, egyik-másikuk első alkalommal jelentkezik kötetben).

A dolgozatok első csoportja *elméleti kérdéseket* taglal (esztétika, módszertan, a zenei nevelés társadalmi hasznossága), konkrét anyaggal kívánja megkönnyíteni a zenehallgatást elemi és óvodai szinten. Hosszú évek — sőt évtizedek — gazdag tapasztalataival rendelkező nevelőink közül hárman tantárgyösszevonást javasolnak a főiskolai oktatásban — a fejlődéstörténet és a dialektika szellemének fokozottabb érvényesítésével.

A tanulmányok második kategóriája néhány *zenepedagógus elődünk* munkásságát mutatja be és hasznosítható tapasztalatokat fogalmaz meg. Neveléstörténetünk nyilván több kiemelkedő zenepedagógust tart számon, ezúttal azonban csak id. Belle József, Ruzitskáné Raczek Zsófia, László Árpád és a Boda házaspár portréjának megrajzolására vállalkoztak a munkatársak.

A *népzenetudományt* e kötetben a hangszeres változatképzéssel foglalkozó írás képviseli. A *zenetörténet* keretébe illeszkedő dolgozatok közül egyikben Farkas Ödön operastílusának dallambeli sajátossága tárul elénk, a másik az *előadóművészet* területére vezet el. A *Documenta*-fejezet anyagközlése a népzene, illetőleg a zenetörténet területéről merít, előbbi Fabó Bertalan, utóbbi George Breazul levelezéséből tesz hozzáférhetővé kéziratossá misszilis anyagot.

A zenepedagógiai tanulmányok/írások egyik csoportja megvédett I. fokozati dolgozatok anyagát hasznosítja (Balla, Boér, Valádi). Néhány esetben korábbi közlést egészít ki a szerző jelentős mértékben (Fejér, Nagy). A többi dolgozat a kötet számára készült (beleértve Csire József dolgozatát is, amelyből előzőleg *A Hét* hasábjain tett közzé részletet). Mint művelődés-, ill. neveléstörténeti adatot említjük meg, hogy egyes zenei tantárgyak összevonását s az ebből adódó óraszám-módosulást (csökkenést) sugalló javaslatot először Jagamas János vetette fel 1957-ben, kidolgozott formájában itt lát napvilágot először.

Ezúttal két elhunyt hazai magyar muzsikus emlékét idézzük kötetünkkel — *László Árpádét* halálának negyedszázados, *Zsizsmann Rezsőét* születésének százéves évfordulója kapcsán. Itt kellene megemlékeznünk Delly Szabó Gézaról és Mezey Zsigmondról hasonló évfordulók révén, erre azonban csak egyik következő kötetünkben keríthetünk sort.

1985 december hava

BENKÓ ANDRÁS